

Філіпов В. К. кандидат історичних наук, доцент, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил) НУОУ імені Івана Черняхівського <https://orcid.org/0000-0002-4017-4895>

Богайчук В. Ж. кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри суспільних наук Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського <https://orcid.org/0000-0003-4977-5870>

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА

В статті йдеться про процеси і зміни, які відбуваються в українському суспільстві і які торкаються всіх сфер його життєдіяльності. Розуміння сутності суспільних процесів дуже важливо, тому що ступінь зрілості й розвинутості соціального процесу характеризує рівень розвитку особистості, колективу і, насамперед, суспільства. Крім того, соціальні процеси, безпосередньо, впливають на функціонування суспільства і супроводжуються соціально-структурними перетвореннями суспільного організму як цілісної системи.

Ключові слова: суспільний процес; соціальні процеси; соціальні зміни; соціальний інститут; трансформаційні зміни; соціальна активність; діяльність; суспільство; соціальне життя.

Вступ. В умовах реформування українського суспільства нагальним питанням є вивчення процесів і змін, які відбуваються в суспільстві, тому що ці зміни торкаються всіх основ життєдіяльності суспільства політичної, економічної та соціальної сфер. Потребують вивчення процеси, які впливають на функціонування суспільства і супроводжуються соціально-структурними перетвореннями в суспільстві, а також з'ясування особливостей, які притаманні сучасним процесам саме українського суспільства. Тому на думку багатьох науковців, ця проблема є найбільш актуальною і потребує зосередження уваги саме на цих аспектах [5; 46]. Погляди класиків соціології і сучасні погляди на існування і розвиток суспільства як цілісної складно-організованої системи дають змогу зрозуміти, що вихідним у розумінні суті соціальних процесів, які відбуваються у суспільстві, суті соціальних змін є положення про те, що людське суспільство – вищий продукт і результат саморозвитку природи на одній з планет. Ми живемо в епоху колосальних змін. Соціальні процеси істотно впливають на зміст і темпи формування нових типів відносин у сучасному суспільстві і фахівців нового покоління. Від людини XXI століття потрібні особлива мобільність і здатність

адаптуватися до жорстких умов сучасного життя, розуміння та з'ясування тих процесів і змін, які відбуваються у сучасному суспільстві.

Глобальні зміни, разом з іншими об'єктивними факторами, сприяють пошуку ефективних шляхів зменшення несприятливих наслідків, надійних методів прогнозування можливих змін з метою виживання і подальшого процвітання держави. Завданням сучасного суспільства є перетворення його потреб у корисні можливості для людини і нації. В сучасну епоху найвпливовішими факторами розвитку стають інформація, наука і освіта. Саме в такому ключі розгортаються світові трансформаційні процеси в системі освіти, науки й інформаційних технологій.

Мета статті – проаналізувати особливості сучасних соціальних процесів та їх впливу на функціонування суспільства сьогодні та тенденцій його подальшого розвитку.

Теоретичне підґрунтя.

Соціолог Огюст Конт створив соціологію суспільства, підводячи підсумки розвитку соціально-філософської теорії становлення суспільства, починаючи з концепції Юма і Сміта й завершуючи теоріями Руссо і Сен-Сімона. У соціології суспільства Огюста Конта «синтезуються»

поняття і методологічні підходи психології, політичної економії, етики і філософії історії у визначенні суспільства, розкриваючи суть ідеї прогресу суспільства як результату органічного розвитку моральних почуттів, поєднаних воедино сім'єю, народом, працею, нарешті всім людством й ідею соціального порядку суспільства як автоматично діючого механізму, що складається із взаємозв'язаних частин, елементів тощо. В історії розвитку суспільства соціолог Огюст Конт проводить аналогію походження суспільства не з організмом людини, як раніше, а з біологічним організмом взагалі. Звідси постійний акцент зосереджується на необхідності розглядати всі соціальні явища у зв'язку із «загальним становищем цивілізації». Звідси ж інтерес до функціонального розчленування на окремі різноманітні елементи соціального організму.

Шлях до вирішення проблеми тоді соціологи шукали в руслі перетворення чисто історичної констатації різниці двох типів суспільства – феодального і промислового у Сен-Сімона,

Значний вклад у вирішення проблеми вносить і німецький соціолог Фердинанд Тьонніс, який розробив концепцію суспільства, суть якої полягала в тому, що всілякі соціальні відносини базуються на спільній волі людей до спільного життя, що переважає егоїстичні схильності людей.

Соціальні зв'язки, що виникають внаслідок волі до взаємності, можуть бути двох типів: зв'язками реального або органічного життя – це суть спільності, ідеальними або механічними формуваннями – і це суть суспільства. Спільність уявляють як життєвий організм, а суспільство – як механічний агрегат. Пропонувалася схема історичного розвитку суспільства від становища переважно з відносинами общинними, громадськими до становища переважно з відносинами суспільного типу. Спочатку – сім'я, сусідські, родинні дружні відносини – самоцінні, природні й органічні, тому з ними не пов'язане поняття держава. Але за природною співдружністю йде соціальна структура з переважанням суспільства, де навіть в найінтимніші зв'язки проникає раціональний розрахунок.

Соціолог Еміль Дюркгейм, а слідом за ним і соціолог Поль Барт сприйняли концепцію про суспільство як

протиставлення органічного і механічного типів соціального зв'язку, прийняли тези про історичний пріоритет общини, взятої в тому вигляді, як описана Фердинандом Тьоннісом, оголосивши суспільство природним і органічнішим типом соціальності. Для Еміля Дюркгейма основним елементом утворення суспільства є соціальний факт, під яким розуміє «всякий спосіб дії, стійкий або не стійкий, здатний зовнішньо впливати на індивіда, змушувати його до дії» [2; 19]. Соціальні факти багатоманітні і включають усі соціальні утворення, що змушують людей сприймати звичаї країни, закони, користуватися грошовою системою, підкорятися нормам, правилам тощо. Розглядаючи суспільство як систему соціальних фактів, можна зрозуміти й сам механізм функціонування, визначити важелі впливу суспільства на соціальні спільності та індивідів.

Системо-утворюючим елементом суспільства Карл Маркс вважав соціальні відносини як безпосереднє відображення стійких зв'язків, що формуються, виникають між людьми в процесі їх життєдіяльності: суспільство не складається з індивідів, а відображає сукупність зв'язків та відносин, що існують між індивідами. Характер соціальних відносин визначає специфіку самого суспільства й суттєвих якостей самих людей.

Проблеми походження та розвитку суспільства займають певне місце в працях соціологів різних напрямів, поглядів та шкіл. Поняття суспільства починає втрачати початковий сенс і, як правило, вживається часто інструментально для визначення вторинного, безособового рівня спілкування, на противагу первинному, безпосередньо індивідуальному. На такому фоні концепції Роберта Парка розглядаються як спроби надати поняттю суспільства більш широкого, всебічного змісту.

Методи дослідження. Для вирішення мети були використані загальнотеоретичні методи: аналіз, синтез положень, що містяться у науковій літературі з проблеми, що вивчається, порівняння, узагальнення, інтерпретація та систематизація теоретичних та емпіричних досліджень.

Результати і обговорення.

Суспільство – особливий вид соціальної системи. Система взаємодії людей

розглядається Толкоттом Парсонсом як аналітичний аспект, що може абстрагуватися від усього процесу діяльності його учасників, причому «ці індивіди суть також організми, особи і учасники культурної системи» [2; 82]. Самодостатність суспільства полягає в його здатності інституалізувати певні культурні компоненти, що задаються ззовні системою культур, подати широкий репертуар ролей і забезпечити особисту мотивацію діючих у ньому індивідів, а також достатньо контролювати техніко-економічний комплекс і певну територію. Концепція Толкотта Парсонса – це унікальна спроба поєднати класичні підходи до політики, економіки, етики (культури) і особи одночасно природної і вільної.

Одне з актуальних методологічних завдань сучасної соціологічної науки полягає у відображенні в логічних схемах розвитку суспільного організму як цілісної складно-організованої системи. Вихідним у розумінні суті процесів соціальних змін є положення про те, що людське суспільство – вищий продукт і результат саморозвитку природи на одній з планет, яка належить до складної мережі відносин з космосом. Оскільки однією з головних умов існування всієї природи є рух, то процесуальність – головна ознака постійно рухомої, змінної і водночас такої, яка зберігає свою певну постійність, соціально організованої природи. У перекладі з латини «процес» – це проходження, просування; визначається як закономірна, послідовна зміна явища.

Соціальний процес – послідовна зміна явищ соціального буття, соціальні зміни в динаміці. У ширшому розумінні соціальний процес – сукупність односпрямованих соціальних дій, які можна виділити з множини інших. Це серія явищ взаємодії людей, або серія явищ, які відбуваються в організації, структурі груп і змінюють стосунки між людьми чи між складовими елементами спільноти.

Соціальний процес здійснюється під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників, має стійкий порядок взаємодії своїх компонентів, тривалість у часі і спрямованість до певного стану об'єкта. Кожен соціальний процес охоплює декілька стадій, які відрізняються за змістом і механізмами, способами взаємозв'язку його

компонентів і які визначають напрями, темпи розвитку на даній стадії.

Найважливішими рисами соціальних процесів є їх загальність і зв'язок із суб'єктом, який здійснює процес. Ніщо не може відбуватися у суспільстві поза соціальним процесом. Функціонування і розвиток суспільства відбуваються в різних формах соціальних процесів, які характеризують суб'єктно-об'єктні зв'язки і відносини у всіх сферах діяльності людей.

Сам соціальний процес – не що інше, як розгортання потенціалу особистості, утвердження в системі суспільних відносин ролі й статусу соціальних груп, класів, етнічних та інших соціальних спільнот, способу життя людей. У наукових колах побутує думка, що про соціологію як науку можна говорити тільки тоді, коли соціальні явища розглядають не як «речі», а як процес, а сама система соціологічного знання формується на базі розуміння закономірностей змін, дій історичних суб'єктів, які здійснюють соціальні процеси. Недостатня зрілість, не сформованість суб'єкта, відсутність у нього необхідного політичного досвіду, культури, професіоналізму тощо впливають на характер здійснення соціального процесу, соціальну організацію і, врешті, на якість життя особистості й суспільства [1, 102].

Така риса соціального процесу, як зв'язок із суб'єктом, який його здійснює, дає змогу реально бачити діючого суб'єкта (тобто дає змогу уникнути безликісті соціальних процесів), визначити форми і методи прискорення, гальмування чи нейтралізації соціальних процесів. Всі перетворення в суспільстві, в його елементах, зміни потенціалу особистості є причиною і наслідком соціальних процесів як історичної практики людей. Іншими словами, ступінь зрілості й розвинутості соціального процесу характеризує рівень розвитку суспільства, колективу, особистості.

Головне завдання щодо вивчення соціальних процесів полягає в оцінці їх стану, виявленні проблем і суперечностей розвитку, глибини і ґрунтовності зв'язків, взаємодії з соціальною організацією, суб'єктом та іншими соціальними процесами. Це важливо для прогнозування і розвитку соціальних процесів, вироблення гіпотез, обґрунтування концепцій подолання

досягнутої межі (стану) певного процесу чи явища.

Характеризуючи соціальні процеси, необхідно враховувати такі ознаки, як стадійність, фазність, етапність, різноступеневість їх організації, перебігу і розвитку.

На рівні суспільства чи будь-яких інших соціальних утворень (інститути, колективи, спільноти) необхідно розрізняти кількісні та якісні параметри виміру ознак перебігу соціальних процесів. До кількісних параметрів виміру характеру становлення і змін суспільства загалом традиційно відносили такі показники: народонаселення, трудові ресурси, національне багатство, виробництво суспільного продукту, зростання національного доходу, матеріальний добробут населення тощо. В таких сталих поняттях, як «трудові ресурси», «народ», «маси», «загальний прибуток» та ін. втілена методологічна платформа, яка позбавляє будь-якого суб'єкта соціуму індивідуальних ознак і обертає його на знебарвлене середньостатистичне «дещо». Визначені таким чином кількісні показники надто обмежені за формою і стосуються лише деяких визначальних економічних аспектів життєдіяльності суспільства. В останні роки утвердилася думка, що економічні показники неспроможні диференційовано охарактеризувати всі складні зміни, що визначають соціальні процеси.

Спроби виокремити економічні, технічні, технологічні, правові, етичні, культурні та інші параметри позбавлені сенсу, таять у собі загрозу принципово хибних управлінських рішень. Наприклад, за впровадження у виробництво ефективної, на перший погляд, технології без урахування її впливу на екологію, здоров'я працівника, співвідношення з проблемою зайнятості, попиту на продукцію та вірогідних ринків збуту зростає рівень ризику до межі непередбаченості. Навіть якщо нововведення відповідає суспільним інтересам, то його реалізація без урахування сутності процесів, що відбуваються у складових частинах суспільства, може призвести до негативних соціальних наслідків.

Враховуючи це, необхідно виробити систему соціально орієнтованих показників, здатну відображати найбільш суттєві для

людства, окремих держав, їх спільнот, а також складових структур цих держав провідні ознаки їх життєдіяльності. Тобто науковий підхід до виміру певних показників соціальних процесів повинен спиратися на ґрунтовну систему глобальних, загальних спеціальних і навіть окремих параметрів їх перебігу в просторі й часі.

Специфіку сучасного періоду в історії українського суспільства становлять зміни соціальної структури. Проблеми змін відзначаються в економічній, соціальній, державній, культурній сферах, де виникають нетривкі та аморфні форми.

Сучасні процеси трансформації у суспільстві можна кваліфікувати як пошук якісно іншого, нового шляху розвитку. Зрозуміло, що для набуття нового стану рівноваги потрібен деякий час. Чим глибше криза у соціумі, тим сильніше коливання серед різних верств, тому більше необхідно часу для досягнення стабільності. Головною метою на даному етапі змін в нашому суспільстві стає призупинення подальшого розхитування системи. Досягти мети старими методами і способами неможливо, тому деякі перетворення мають руйнівну орієнтацію, що інколи завдає шкоди процесам реформування. Саме нові засоби дій реформаторів-практиків постають сьогодні як дуже важлива обставина, часом навіть більш важлива, ніж конкретні практичні кроки [6, 12].

У впровадженні реформ треба зважати на те, що втрата основної доктрини цивілізаційного бачення проблем зумовлює втрату перспективного сенсу реформаторської активності взагалі. Розглядаючи провідні орієнтири реформаторської діяльності, необхідно прагнути до суттєвого підвищення рівня цивілізованості. Трансформація суспільства у межах соціокультурної площини має полягати у визначенні своєї ідентичності, самобутності, подолання аморфності в соціумі. Для повного розуміння особливостей змін, які відбуваються, треба порівняти сучасний стан суспільства з попереднім, радянським. Структура тоталітарного суспільства допускала тільки одну єдину ідеологію, одну форму власності. Існувала жорстка командно-адміністративна система управління державою та життям кожної людини. Вважалося, що суспільство поділено на два

основні класи: робітників, селян та прошарку інтелігенції. Але цей поділ був суто формальним, тому що не існувало потрібних економічних основ у суспільстві. В соціальній структурі тоталітарного суспільства пролягає глибока межа між правлячою верхівкою та суспільством, в еліті йшли процеси самовідтворення, що робило її закритою від суспільних впливів. Основна частина соціуму була відгороджена від власності, влади ефективних важелів впливу на суспільні процеси. Соціальні переміщення у суспільстві звичайно відбувались, але вони були виключно горизонтальними і стосувалися загалом професійних змін, а соціальні позиції зазвичай мало чим відрізнялися. Неможливість вертикальних змін у соціальному статусі не забезпечувала зацікавленості у праці та активності індивіда щодо покращення рівня життя. Фактично основна частина населення обслуговувала номенклатуру, тобто були найманими працівниками [7, 17].

У сучасному українському суспільстві соціальна структура має свої відмінності та особливості. Соціальна структура стала більш пристосованою до нових змін. Йде процес модернізації, пов'язаної з розумінням останньої вже не з точки зору промислово-технологічних змін, а політичних, економічних та культурних.

Висновки. Таким чином сучасний період розвитку в суспільстві характеризується трансформацією соціальної сутності основних складових соціальної структури, тобто соціальних класів, груп, спільнот. Необхідним є розгляд наслідків трансформаційних процесів, при цьому необхідно враховувати ефекти соціальних дій, структуру суспільства, що змінюється. Одним із важливих виявів таких кооперативних ефектів є процес утворення соціальних класів, у якому відбуваються становлення і структурування соціальних сил суспільства [2, 213]. Важливою ознакою трансформаційних процесів у суспільстві є можливість у кожного індивіда підвищити свій соціальний статус, посилення мобільності населення. Послабилися стратифікаційні обмеження в соціумі та реальні перспективи вертикального просування. В той же час зміна соціального статусу супроводжується процесами

маргіналізації, на жаль, процес зміни соціально-економічного статусу нерідко супроводжується переходом у нижчі верстви населення. Важливу роль у суспільстві повинен відігравати середній клас, який складає основу громадянського суспільства, бере активну участь у процесі громадянської соціалізації. На жаль, середній клас тільки почав формуватися.

Середні верстви західного суспільства складають майже 80% населення, що є стабілізуючою силою та, завдяки високому престижу, виконують завдання пов'язані з соціально-економічним прогресом [5, 91]. В українському суспільстві його формування ще не закінчено з економічних, соціальних та інших причин. Важливим напрямком змін є становлення ринку праці, посилення ролі культурного фактора у формуванні високо статусних груп, значна роль у цьому процесі належить інтелігенції. Сприятливі формуванню могутньої верстви інтелігентів повинна соціальна адаптація та державна політика. Основним завданням державних структур, що здійснюють соціальну роботу повинно стати напрацювання механізмів, що допомагають групам інтелігенції у соціальній та психологічній адаптації [3, 291]. Зміни, що відбуваються в соціумі, потребують значну увагу приділяти діям влади. Тому що доля влади і доля держави в історії переплетені між собою. Тому зміни форм влади в сучасному глобальному суспільстві віддзеркалюються у трансформаціях суверенітету сучасної держави [4, 216]. Втім, зміни почалися і для істотної, більш глибокої трансформації структури суспільства необхідне системне перетворення владних інститутів. Багато людей почувають себе відстороненими від сучасних перетворень, не впевнені в майбутньому, тобто втратили соціальну стабільність. Тому часто люди намагаються діяти старими методами за нових умов, причому неадекватність таких дій виявляється на всіх рівнях. Звідси виникає криза довіри до дій владних структур, що загострює соціальні та економічні процеси, які відбуваються в українському суспільстві.

Невизначеність соціального статусу людини, посилення прозорості меж між групами і верствами формально схоже на розмивання соціально-класової структури в сучасних західних суспільствах.

Питання психології

Список використаних джерел

1. Акимович Є. Феномен українства / Є. Акимович. – Одеса : Прес-кур'єр, 2014. – 304с.
2. Бакіров С.В., Фісун О.А. Українські трансформації: специфіка, етапи, тенденції / С.В.Бакіров, О.А.Фісун / *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства*. Збірник наукових праць. – 2017. – 434с.
3. Курас І. Ф. Етнополітика: історія і сучасність: статті, виступи, інтерв'ю 90-х років / І. Ф. Курас; Інститут політичних та етнонаціональних досліджень НАН України. –К. : ІПіЕНД, 1999. – 656 с.
4. Етнополітологія: перші кроки становлення/ І. Ф. Курас; НАН України, Інститут політичних і етнонаціональних досліджень. – К. : Генеза, 2004. – 734с.
5. *Методологія аналізу соціально-політичних проблем сучасного українського суспільства: підсумкові матеріали круглого столу, 17 червня 2014 р.* / відп. ред. А. Решетніченко. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. –100 с.
6. Павко А. Діалектичний процес взаємозв'язку національної консолідації українців та їхнього євроінтеграційного вибору / А. Павко // *Віче*. – 2019, – № 24. – С. 6–14.
7. Требін М. П. Транскультурація як шлях до єдності через розмаїття сучасного суспільства / М. П. Требін, Т. О. Чернишова // *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства : зб. наук. пр.* / М-во освіти і науки України ; Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х. : Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2014. – Вип. 20. – С. 15–20.

References

1. Akymovych Ye. (2014). Fenomen ukrainstva [The phenomenon of Ukrainianness] / Ye. Akymovych. – Odesa : Pres-kurier. – 304s.(in Ukrainian).
2. Bakirov S.V., Fisun O.A. (2017). Ukrainiski transformatsii: spetsyfika, etapy, tendentsii [Ukrainian transformations: specifics, stages, tendencies] / S.V.Bakirov, O.A.Fisun / *Metodolohiia, teoriia ta praktyka sotsiologichnoho analizu suchasnoho suspilstva*. Zbirnyk naukovykh prats– 434s (in Ukrainian).
3. Kuras I. F. (1999). Etnopolityka: istoriia i suchasnist: statyi, vystupy, interv'iu 90-kh rokiv [Ethnopolitics: history and modernity: articles, speeches, interviews of the 90s] / I. F. Kuras; Instytut politychnykh ta etnonatsionalnykh doslidzhen NAN Ukrainy. –K. : IPiEND. – 656 s. (in Ukrainian).
4. Kuras I. F. (2004). Etnopolitohiia: pershi kroky stanovlennia [Ethnopolitics: the first steps of formation] / NAN Ukrainy, Instytut politychnykh i etnonatsionalnykh doslidzhen. – K. : Heneza. – 734s. (in Ukrainian).
5. *Metodolohiia analizu sotsialno-politychnykh problem suchasnoho ukrainskoho suspilstva: pidsumkovi materialy kruhloho stolu, 17 chervnia 2014 r.* (2014) [Methodology of analysis of socio-political problems of modern Ukrainian society: final materials of the round table, June 17, 2014] / vidp. red. A. Reshetnichenko. – D. : DRIDU NADU. –100 s. (in Ukrainian).
6. Pavko A. (2019). Dialektychnyi protses vzaiemozviazku natsionalnoi konsolidatsii ukrainsiv ta ikhniogo ievrointehratsiinoho vyboru [Dialectical process of interconnection of national consolidation of Ukrainians and their European integration choice] / A. Pavko // *Viche*. – № 24. (in Ukrainian).
7. Trebin M. P. (2014). Transkulturasia iak shliakh do iednosti cherez rozmaittia suchasnoho suspilstva [Transculturation as a way to unity through the diversity of the modern society] / M. P. Trebin, T. O. Chernyshova // *Metodolohiia, teoriia ta praktyka sotsiologichnoho analizu suchasnoho suspilstva : zb. nauk. pr.* / M-vo osvity i nauky Ukrainy. – KH. : Khark. nats. un-t im. V. N. Karazina., – Vyp. 20. (in Ukrainian).

Резюме

Филиппов В. К. кандидат исторических наук, доцент, старший научный сотрудник научно-исследовательской лаборатории кафедры морально-психологического обеспечения деятельности войск (сил)

НУОУ имени Ивана Черняховского

Богайчук В. Ж. кандидат политических наук, доцент, доцент кафедры общественных наук

НУОУ имени Ивана Черняховского

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА

В статті говориться о процессах и изменениях которые происходят в украинском обществе и которые непосредственно касаются всех сфер жизнедеятельности. Понимание сущности общественных процессов очень важно, потому что степень зрелости и развитости социального процесса характеризует уровень развития личности,

Питання психології

коллектива и, конечно, общества. Кроме того, социальные процессы непосредственно воздействуют на функционирование общества и сопровождаются социально-структурными изменениями общественного организма как целостной системы.

Ключевые слова: общество; общественный процесс; общественные изменения; социальные изменения; социальный институт; трансформационные изменения; социальная активность; деятельность; общественная жизнь.

Summary

Filipov V. Candidate of historical sciences, associate professor, senior researcher of the National Defence University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovskyi

Bohaichuk V. Candidates of Science (Politics), assistant Professor, Associate Professor of Social Sciences National Defence University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovskyi

PECULIARITIES OF THE MODERN SOCIAL PROCESSES INFLUENCE ON THE FUNCTIONING OF SOCIETY

The article deals with the processes and changes that are taking place in Ukrainian society and which affect all spheres of its life. Understanding the essence of social processes is very important, because the degree of maturity and development of the social process characterizes the level of development of the individual, team and, above all, society. In addition, social processes directly affect the functioning of society and are accompanied by socio-structural transformations of the social organism as a whole system.

Introduction. In the context of reforming Ukrainian society, the urgent issue is to study the processes and changes that occur in society, because these changes affect all the foundations of society in the political, economic and social spheres. They need to study the processes that affect the functioning of society and are accompanied by socio-structural transformations in society, as well as to clarify the features that are inherent in modern processes of Ukrainian society. We live in an age of tremendous change. Social processes significantly affect the content and pace of formation of new types of relationships in modern society and the new generation of professionals. The person of the XXI century needs a special mobility and ability to adapt to the harsh conditions of modern life, understanding and elucidating the processes and changes that occur in modern society.

In the modern era, the most influential factors in development are information, science and education. It is in this way that global transformation processes in the system of education, science and information technology are unfolding.

The purpose of the article is to analyze the features of modern social processes and their impact on the functioning of society today and trends in its further development.

Key words: social process; social processes; social change; social institute; transformational changes; social activity; activity; society; social life.

Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Received/Поступила: 25.03. 21.